

Stjärnhopp och hemligheter

Kapitel 1

Trots att min studsmatte står i skuggan är det för varmt att hoppa i den här värmeböljan. Jag hoppar ändå, för när du inte har några kompisar under sommarlovet finns det ingenting annat att göra.

”Hej!”

Det är en flickröst. Den tillhör en kropp och ett stort leende ansikte som studsar upp och ner bakom staketet. De nya grannarna måste ha en studsmatte precis mitt emot vår. Det känns som ett intrång.

”Jag heter Richa”, säger flickan och vinkar när hon är som högst upp i luften.

Hennes hår är svart och långt. Det stannar i luften efter att hon har fallit neråt, som ett utropstecken över hennes huvud. Jag vill inget hellre än att springa och gömma mig, men jag tvingar mig själv att fortsätta studsa.

Min hund, Fläcken, reser sig och sticker nosen under staketet. Han viftar ivrigt på svansen och ger ifrån sig ett välkomnande gnyende.

Richa ser honom när hon är uppe över staketet. Hon pekar och säger: ”Du har en hund! Jag älskar hundar, men min korkade bror Aahan är allergisk. Han är en totalt hopplös treåring som gråter och gnäller hela tiden över ingenting.”

Richas röst är varm och flåsig. Den hörs tyst eller högt beroende på var i luften hon befinner sig. Hon låter som om hon kommer någon annanstans ifrån. Inte Luton.

”Jag är tio år, fortsätter hon. Hur gammal är du? Vad heter din hund?”

Hon är bra på att studsa. Hon är bra på att prata. Hon har långa, smala, viftande armar som är randiga av solkräm, och bara fötter. Precis som alla andra har hon på sig shorts och linne. I den här värmeböljan blir du kokhet vad du än har på dig. De enda skorna folk har på sig är flip-flops eller sandaler.

Ett av fönstren mot baksidan av Richas hus öppnas på vid gavel. En kvinna, antagligen Richas mamma, lutar sig ut och säger en massa ord på ett annat språk. Det går många barn i min skola som kommer från hela världen. Jag gissar att Richas mamma pratar gujarati för hon låter precis som Rama i kastanjeklassen och hans familj kommer från Gujarat i Indien.

Om jag kunde prata så skulle det nog vara en sak jag skulle fråga Richa, men jag kommer aldrig att ställa en fråga till en främling. Det är tillräckligt svårt att fortsätta studsa och inte springa iväg, och jag kan bara titta på Richa när hon inte tittar på mig.

Richa ropar snabbt tillbaka. Hon säger tre ord på engelska: *roasting* (stekhett), *bouncing* (studsar) och *dog* (hund). Deras samtal fortsätter i en mer och mer irriterad ton tills Richa sätter stopp för det genom att säga ”bla, bla” och studsar runt så att hennes rygg blir vänd mot fönstret.

”Hon *vill* slå igen fönstret för att visa att hon är arg på mig”, förklarar Richa, ”men det är alldeles för varmt för stängda fönster. Hon kommer att dra ihop gardinerna helt tjurigt istället”.

Kokhett och stekhett är ord som alla använder. Vi vet att värmeböljan steker oss alla, som korvar.

”Mamma säger att det är varmare än i Indien”, säger Richa, fortfarande studsande. ”Hon är sur för att vi behövde flytta och hon är jätte-, jättegravid. Jag hoppas att det är en flicka.” Hon tittar på mig mellan hoppen. ”Ta inte illa upp. Det är inte fel på *alla* killar, men Jag. Vill. Inte. Få. En. Till. Bror!”

Richa säger den sista biten som en bön mot himlen.

Hon hoppar vidare medan hon tittar på mig och säger sedan: ”Har du några syskon? Du säger inte så mycket. Pratar du inte? Varför pratar du inte?”

Det förbluffar mig att Richa kan säga alla dessa ord. Om jag var en pojke som kunde prata så skulle det här vara mina svar på hennes frågor:

1. Jag heter Leo, men de personer som jag kan prata med kallar mig Lion. Jag kan räkna alla deras namn på en hand.
2. Jag är också tio år. Jag hade precis mitt födelsedagskalas med min familj. Det var okej, inte alls som Theos kalas på *Roller Central* där jag blev som en staty och alla stirrade på mig. Det var det värsta som någonsin hänt mig.
3. Min hund heter Fläcken för han är brun och vit men har en svart fläck över högra ögat och örat. Det får honom att se ut som en hund-pirat. Jag kan prata med Fläcken. Han är min enda vän. Det jag önskar mig mest i hela världen är en riktig kompis, men man kan inte vara kompis med någon som inte kan prata – så är det bara!
4. Jag har en storebror som heter Ryan. Han är sjutton och sprutar saker över hela kroppen som får mig att bli torr i halsen. Brianne är min syster; hon är sexton och klär sig i fladdriga kjolar och sjalar och vill bli fysiker. Brianne och Ryan bråkar jämt.
5. Nej, jag säger inte mycket. Jag vill prata, men jag kan inte.